

1903-10-14

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungeske Samling

TRANSSKRIFTION

14 . X . 1903

Kvæsthusgade 3

Kjøbenhavn.

Kjære Ven.

Dette bliver ikke et af de lange Breve, som De udbad Dem, da vi gik denne lange Nattour imellem Tivoli og Skydebanen, og for hvilken jeg takker Dem; da jeg forlod Dem sagde jeg til mig selv, hvor underligt, det dog var at vi to, der synes at have saa megen Glæde af at meddele os til hinanden, saa sjældent faar Lejlighed dertil; men som det gaar mig ligeoverfor Dem, gaar det mig med mine to, tre andre gode, gamle Venner.

Nu kan det maaske være, at jeg i det sidste halve Aar har haft nogen Grund til at svigte dem, og det er netop i Anledningen af

[2]

denne Grund De hører fra mig i Dag.

Ja kjære, gode Ven, bliv nu ikke altfor forfærdet, naar De et Sted nede i Carlsruhe eller Düsseldorf faar Meddelelsen om at "gamle Rohde" har giftet sig; thi det er virkelig sandt, og hvad mere er, det er slet ikke sket ved et Ulykkestilfælde — eller fordi der maatte gjøres noget.

Deres gamle Ven har ved Skjæbnens Gunst truffet en ung, rar og god Pige, der har følt Lyst til at gifte sig med ham. Paa Søndag holder vi Bryllup og rejser til Rom, og naar De nu kommer ned med Deres Familie og besøger os og lærer min Hustru at kjende, vil De sikkert indse, at det ikke er hendes Skyld, om jeg ikke er en lykkelig Mand.

[3]

Den unge Dame, der har faaet dette mærkelige Indfald, hedder Ása Zøylner og har siden sin Studietid staaet i Venskabsforhold til Deres

Onkel[,] Professor Fridericia, hvor De maaske
har set hende.

Nu sender jeg Dem en Tak for det Afsnit
af mit Liv, hvor jeg var den ensomme Peber-
svend, og der var glad ved at have sin Gang
i en lykkelig Familie og haaber at Forandrin-
gen for mit Vedkommende kun maa bidrage til
at vi rykker nærmere sammen.

Med venlige Hilsener til Deres Hustru
Deres hengivne Ven
Johan Rohde

14. 11. 1903
Kvesthusgade 3
Kjøbenhavn.

Kjære Ven.

Det bliver ikke et af de lange Breve, som De
indbad Dem, da vi gik denne lange Natlov
imellem Tivoli og Skydebanen, og for hvilken
jeg takker Dem; da jeg forlod Dem sagde
jeg til mig selv, hvor underligt, det dog var
at vi to, der synes at have saa meget Gæld
af at meddele os til hinanden, saa sjældent
for Lejlighed Det vil; men som det gaaer
mig ligesaa for Dem; gaa der mig med men
to, for andre gode, gamle Venner.

Måske kan det maaske være, at jeg i det sidste
Maaned Aars har haft nogen Grund til at skrive
til Dem, og det er udløst i Anledning af

denne Grund De bliver paa mig i Dag.

Ja kjære, gode Ven, bliv nu ikke altsaa
forfærdet, naar De et Sted nær i Carlsruhe
eller Düsseldorf faar Meddelelsen om at
„gamle Ronde“ har giftet sig; thi det er us-
kikket sandt, og hvad mere er, det er slet ikke
sket ved et Ulykkes tilfælde — eller fordi det
maatte gjøres noget.

Den gamle Ven har ved Skjebnens Gæst
truffet en ung, sød og god Pige, der har følt
Lyst til at gifte sig med ham. Paa Søndag
holder vi Bryllup og rejser til Rom, og naar
De nu kommer med mig, Den Familie og
besøger os og lærer min Hustru at kjende,
vil De sikkert indse, at det ikke er hendes
Styged, om jeg ikke er en lykkelig Mand.

Den unge Dame, der har faaet dette morske
Sindfold hedder 'Asa Zoegars og har siden
sin Stådtid staaet i Venskabsforhold til Den
Omred Professor Fredericia, hvor de maaske
har set hinanden.

Mit sender jeg Dem en Tak for det Apri
af mit Liv, hvor jeg var den ensomme Sæter
stund, og der var glad ved at have sin Gang
i en lykkelig Familie. og haaber at Fruentim
gen for mit Bekomment kan ogsaa bidrage til
at vi rykker nærmere sammen.

Med venlige Hilsener til Dem, Hustru

Den hengivne Ven
Jonas Rønde